

faringer med tvang på det her felt, og hvis det var, man endelig mente, at man ville drage nogle erfaringer i forhold til at bruge tvang, så skulle man se at arbejde på at oprette flere stoffri fængsler, for dér har man dog en vis kontrol, hvis man ellers ville håndhæve den, men det er så ikke et område, man har ønsket at tage op.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i, at der fortsat skal være en mulighed for at fastholde stofmisbrugere i behandling. Socialudvalget har som nævnt for et par år siden været i Norge og har set, at det fungerer til glæde for mange i Norge.

Kl. 15.00

Den gruppe af misbrugerne, som vi i Kristeligt Folkeparti specielt tænker på i denne forbindelse, er de gravide misbrugere. Vi ved, at et misbrug, hvad enten det er et stof- eller alkoholmisbrug, kan tilføje et foster uoprettelige skader både fysisk og mentalt, og at nogle børn skal behandles resten af livet for disse skader. Der er meget alvorlige og svære konsekvenser af gravidens misbrug, både for den gravide selv, for barnet, for familien og for samfundet.

I forbindelse med behandlingen af forslaget vil jeg da også spørge om, hvordan en formulering i loven skal fortolkes. Det spørgsmål kan så blive rettet til ministeren, eller også kan jeg rette det til ministeren via udvalget.

Men der står i loven, at stofmisbrugeren kan tilbageholdes, hvis vedkommende frembyder nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre. Dette »andre«, og det er egentlig mit spørgsmål, kan det forstås således, at et foster er omfattet? Kan »andre« være fosteret? Ifølge lov om social service § 2, stk. 1, må denne paragraf kun anvendes på bestemte offentlige døgninstitutioner i forbindelse med et igangsat behandlingsforløb, når der er indgået en kontrakt om behandling med mulighed for tvangstilbageholdelse.

Den nuværende lov giver altså ikke mulighed for at tilbageholde gravide misbrugere på sygehusafdelinger eller andre behandlingsafsnit og/eller i en akutsituation uden forudgående kontrakt.

Lederen af familieambulatoriet på Hvidovre Hospital, læge May Olofsson, har ved flere lejligheder, også ved den konference, som blev nævnt lige før, gjort opmærksom på, at op til 75

pct. af alle fostre bliver forgiftet af moderens misbrug. May Olofsson har i flere omgange udtrykt et inderligt ønske om, at læger skal have mulighed for at tvangstilbageholde gravide misbrugere, inklusive alkoholikere, som er i behandling på sygehusafdelinger. Og når vi nu taler om erfaringer osv., jamen så er May Olofsson nok den, der har størst erfaring på det her område.

Vi ved jo alle, at når et barn er født, står vi som samfund med alle mulige tilbud om hjælp og behandling, men da er skaden jo sket. Så hvorfor ikke forsøge at træde til, før skaden sker, forebyggende for at undgå, at den sker? Og det skal ske så tidligt som muligt i graviditeten.

I Norge har man mange gode resultater og erfaringer på det her område, og May Olofsson efterspørger mere af den her slags. Det håber jeg at ministeren vil tage med og muligvis overveje at lave en ændring på det her område. Men den her lille lovændring, som vi diskuterer i dag, kan vi stemme for.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er meget glad for, at der er flertal for, at vi nu fjerner revisionsbestemmelsen og gør det permanent, at amterne får mulighed for at tilbageholde en misbruger, der gerne vil ud af sit misbrug og fastholdes i behandling.

Venstres ordfører kom ind på, at det kunne være interessant at få belyst, hvorfor bestemmelsen ikke har været anvendt overhovedet, og fru Tove Videbæk spurgte, om »andre« eventuelt var et foster.

Det får mig til at sige, at der er behov for, at vi analyserer, om loven, som den ligger i dag, er god nok. Den er jo i hvert fald ikke klar nok, den er ikke til at forstå, og i og med at nogle amter heller ikke har brugt den overhovedet, er det mit indtryk, at der er nogle barrierer. Og jeg synes også, at der ud fra et barns tarv virkelig er et behov for, at man snakker med gravide misbrugere om at lade sig frivilligt tvangsindlægge til behandling.

Med hensyn til den radikale ordførers bemærkning om Narkotikarådets anbefaling om at afvise forslaget, forstår jeg godt den principielle afvisning på den måde, at man får det bedste resultat ad frivillighedens vej. Jeg læser også deres høringssvar sådan, at man altid vil opnå de bedste resultater, når noget foregår frivilligt. Så er der jo selvfølgelig også de etiske aspekter i det.

Men jeg synes nu alligevel, at vi bør lade muligheden stå åben, så amterne har mulighed for